

BESZÁMOLÓ A II. MAGYAR TÁJÖKOLÓGIA KONFERENCIÁRÓL (DEBRECEN, 2006. ÁPRILIS 7–9.)

A tájökológia tipikusan inter(multi)diszciplináris szakterület, amelynek elismertsége a képviselőinek több évtizedes tevékenysége eredményeképp mostanában válik egyértelművé. A tájökológia fogalma, tudományos besorolása ugyan a magyar szakirodalomban is korán felbukkan (MAROSI és SZILÁRD 1963), de a szakterület határozott jelentkezésre 20 évet kellett várni. Bár első hazai szakmai csoport létrejött, és egy Noszvajon rendezett nemzetközi szimpózium is biztató kísérlet volt, a valódi kilépés a hazai tudományos közönség elé az 1990-es évek végéig halasztódott. A tájökológia önálló szakterületté válását nálunk is hatékonyan elősegítette, hogy 2002-ben a Gödöllői Szent István Egyetem Környezet- és Tájgazdálkodási Intézete, elsősorban a Tájökológiai Tanszék kezdeményezésére megindította a Tájökológiai Lapok c. folyóiratot, majd ugyancsak ez a szakmai együttes 2004 őszén Szirákon megrendezte az I. Magyar Tájökológiai Konferenciát.

Meggyőződve a konferencia hasznosságáról, annak pozitív kihatásáról, a második ilyen rendezvény megszervezését a Debreceni Egyetem Tájvédelmi és Környezetföldrajzi Tanszéke vállalta, illetve a szervezés technikai lebonyolítását átadta a tanszék szakmai célkitűzéseinek segítésére létrehozott Meridián Alapítványnak. A konferenciára 145 regisztrált résztvevővel 2006. április 7–9. között került sor a rendezvényközpontként is működő debreceni Aquaticum Termál és Wellness Hotelben. Jelzés értékű, hogy a konferenciát támogatásra érdemesnek tartotta nem csupán a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium, a Paksi Atomerőmű Rt, és a Mecenatura Alapítvány, hanem néhány helyi és országos térinformatikai, kartográfiai, számítástechnikai, környezetanalitikai cég is (pl. ESRI Magyarország Kft., Analab, Térképírály, Számítógépház stb.). A fővédnök Persányi Miklós környezetvédelmi és vízügyi miniszter volt.

A konferencia első napján a köszöntők után 8 plenáris előadás hangzott el. Várallyay György akadémikus a talaj multifunkcionalitásáról, Tardy János ECNC alelnök és Duhay Gábor főosztályvezető-helyettes (KvVM) a tájvédelem általános helyzetéről, Németh Tamás az MTA Talajtani és Agrokémiai Kutatóintézetnek (MTA-TAKI) igazgatója pedig a fenntartható fejlődés földhasználati és vidékfejlesztési kérdéseiről beszélt. A szünet után Dr. Ángyán József intézetigazgató (SzIE) az agrárkörnyezet- és tájgazdálkodásról, Konkolyiné Gyuró Éva (Nyugat-Magyarországi Egyetem) az Európai Tájjegyzmény és a táj kutatás kapcsolatáról, Flachner Zsuzsanna (MTA-TAKI) pedig az ártéri tájgazdálkodásról beszélt. A tájökológiában igen fontos szerepet betöltő társadalmi aspektus bemutatására Csatári Bálint intézetigazgató (RKK-Kecskemét) vállalkozott. Utolsó előadó pedig Fatsar Ádám területfejlesztési üzletágvezető volt, aki az ESRI Magyarország Kft. Tájkonverzációs programjáról szólt.

Másnap, 2006. április 8-án nyolc szekcióban összesen 78 előadó tartott 15–15 perces előadást. A megszólalási lehetőség azonban ennél is nagyobb volt, mert kissé formabontó újtásként a szekcióelőadások végén minden posztert kiállító is kapott 3–4 percet témájának felvillantására. Az előadások a következő szekciókban hangzottak el (zárójelben a szekcióelnökök):

1. Ökológiai szempontú vízgazdálkodás – vizes élőhelyek revitalizációja – árterek fenntartható használata (Elnök: Flachner Zsuzsanna és Dr. Szabó Mária)
2. Agroökológia és agrár-környezetvédelem (Elnök: Várallyay György)
3. Általános tájvédelem, egyedi tájértékek, tájökológiai elemzések (Elnök: Láng István)
4. Tájhasználat-változás és a tradicionális tájhasználat megőrzése (Elnök: Barczy Attila)
5. Településokológia (Elnök: Konkolyiné Gyuró Éva)
6. Táj kutatás és informatika (Elnök: Kertész Ádám)
7. A turizmus tájformáló hatása (Elnök: Aubert Antal és Csorba Péter)
8. Területfejlesztés és tájvédelem (Elnök: Csima Péter)

Úgy érezzük, növelte a konferencia népszerűségét, hogy a rangos előadók mellett 9 doktori iskola 33 PhD hallgatója is lehetőséget kapott munkájának bemutatására. Sikernek könyveltük el azt is, hogy a közönség soraiban korántsem csak az előadók ültek. 15–20 vendég volt, pl. a Kulturális Örökségvédelmi, a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumból, a Tiszántúli Környezetvédelmi Felügyelőségtől, a Hortobágyi Nemzeti Parktól, akiknek érdeklődését a témakör keltette fel.

A konferenciához csatlakozó Debrecen környéki kiránduláson 38-an vettek részt. A tanulmányútnak 5 megállóhelye volt. A várostól északra a zeleméri templomromnál régészeti, tájképi és tájhasználati ismertetés után a Debrecent elkerülő gyorsforgalmi út egy természetvédelmi területet keresztező, ezért az élőhely fölött hídként átívelő szakaszánál álltuk meg. A város keleti, nyírségi részén előbb a népvándorlás kori védelmi sáncrendszer, az ún. Ördög-árok egy helyreállított szakaszánál volt szakmai ismertetés. A Debrecen környéki táj alakításának, védelmének, hasznosításának évek óta egyik kulcskérdése a vízellátás stabilizálása, az 1970-

es években kialakított jóléti tavak funkciójának megerősítése. Erről a kérdésről hangzott el szakmai beszámoló az ún. Fancsika-II. víztározónál, majd a kirándulás a közkedvelt városközeli rekreációs térség, az ún. erdőspusztai bemutatóháznál fejeződött be.

A tájökológia ismertségét remélhetőleg hathatósan fogja szolgálni, hogy az elhangzott előadások és a bemutatott poszterek mindegyike megjelenik nyomtatásban is.

A konferencia záró összegzése során örömmel jelenthettem be, hogy a 2 év múlva sorra kerülő harmadik konferencia megszervezését a Corvinus Egyetem Tájvédelmi és Tájrehabilitációs Tanszéke vállalta el, sőt megegyezés született arról is, hogy az azt követő, 4 év múlva esedékes konferencia színhelye az MTA Földrajztudományi Kutatóintézete lesz.

Csorba Péter
Debreceni Egyetem